

pa so jim v mestu sezidali vojašnice.¹ Onkraj tabora se na vzvišenem kraju dvigujejo ruski križi: zelo prostorno pravoslavno pokopališče.

V ruskem oddelku biva krog 50.000 ljudi. Mesto se neprenehoma širi na vzhod. Župnik mi je

¹ Temu letnemu taboru podoben je »Trojickij lager«, ki so ga za časa vojske na isti (vzhodni) strani mesta postavili za vojne ujetnike.

dejal: »Izprva smo bivali zunaj mesta, sedaj smo še v predmestju, pa kmalu bomo v mestu samem.« Po veri je prebivalstvo tega mestnega dela večinoma pravoslavno, četrtnina je mohamedanska, nekaj malega je katolikov, protestantov in židov.

Domov grede sem si rusko mesto ogledal natančneje; vendar pa ne nudi posebnih zanimivosti.

(Dalje v prihodnjem letniku.)

Stiški (ljubljski) rokopis.

Ivan Grafenauer.

6. Za traktatom o husitih je ostalo od zadnjega kvaternija prvega zvezka praznih še 9 listov; na njih srečamo starega znanca, pisca splošnih izpovedi, ki si je napisal na straneh 85b.—89a. govore za prošnje dni (In lethania fermo), ki pa tvorijo skupaj neko večjo, zaokroženo celoto. Tekstu sledi še 9 praznih strani (89b.—93b.).

Drugi zvezek obsega liste 94.—147. (štiri cele in en polovičen kvaternij); vanj je napisala nam še neznana roka legende o svetnikih (pisec jih imenuje vita, legenda in sermo), namenjene za porabo pri cerkvenih govorih, in sicer o sv. mučenikih Mohorju in Fortunatu (94a.—101b.), o sv. škofu Udalriku (102a.—105a.), o sv. kralju angleškem Oswaldu (105a.—110b.); nato slede pridige (fermo) o posvečenju cerkve (110b., 112a., 113b.), pridiga o oltarjih (114b.) in o novomašniku (115b.); za temi pridigami si je spisal pisec na listih 113.—147. obširno zbirko zgledov iz svetniških legend,¹ kakor jih je rabil v cerkvenih govorih, in jih je opremil z robnimi opazkami (rubrikami) po snoveh.

Na koncu tega zvezka, na strani 147 b., pa se nahaja sledeča zelo važna opomba: *Expliciu(n)t hec o(mn)ia Ic(ri)pta p(er) martinu(m) p(rae)dicatore(m) Jn Sittich. O Maria bona p(ro) nob(is) om(n)ib(us) ora laus tibi fit xpe (= Christe) quia liber explicit ifte.*

Martinus, praedicator in Sittich! Pridigar Martin v Stični: knjiga je torej doma v zgodovinskem stiškem samostanu cistercijanov.² S tem se nam kaže marsikaj v popolnoma novi luči. Tisti pisec, ki smo domnevali o njem, da je bil Čeh, je bil torej tudi cistercijan; cistercijanskih samostanov pa je bilo tudi na Češkem več; iz marsikaterega so morali očetje zbežati pred husiti, ki so po letu 1421. za-

gospodovali na Češkem; obrnili so se pač tudi v samostane na Slovenskem. Da sta bila Martinus praedicator in naš Čeh samostanska sobrata, za to imamo dokaz v knjigi sami. Ta zvezek očeta Martina je porabljal namreč tudi naš pater Čeh, in sicer še preden se je z drugima zvezkoma zvezal v knjigo. Med listoma 118. in 119. je namreč vložil posamezen listek, ki ima na drugi strani nekaj opazk, pisanih z roko našega Čeha, ki se nanašajo na prvi odstavek iz Martinovih svetniških zgledov na strani 119a.³ List je v knjigo uvezan, znak, da je rabil Čeh ta Martinov rokopis, preden je bil vezan v celotno knjigo.

Pozneje, ko je bila knjiga že vezana, je popisal pisec splošne izpovedi ves prazni prostor na levi in desni strani listka ter prazni prostor na straneh 118 b. in 119 a. z zgledi iz življenja sv. Nikolaja: *de I(an)c(t)o Nicolao ex(empl)a.*

Tretji zvezek je bil priročna knjiga, v kateri si je naš stari znanec Čeh zapisaval precej izdelane načrte za pridige. Pisava je nekoliko bolj površna nego v traktatu o husitih in v zapiskih na poslednji strani (poslovna pisava!), vendar pa brezdvomno ista. Celo v tem soglašajo teksti, da uide Čehu tudi v latinskem tekstu kakor v slovenskem kaka njegova značilna pravopisna posebnost, tako *exp(ri)genc(i)a*⁴ v prvem zvezku (str. 48 b.) in *ag(ri)gola* za *agricola* v tretjem (str. 178 b.); prim. oboje z izrazom *glagologicze* za *klagojice* in z besedo *tuge* za *tuje* v njegovem slovenskem zapisku (str. 247 b.).

Pridige se nanašajo na vse cerkveno leto;⁵

¹ Opomnja, s Čehovo roko pisana, se nahaja tudi na strani 114 b. spodaj.

² Za *experimentia*; Čeh je izgovarjal torej to besedo kot *experimentia*.

³ Zaljub se nam ta zvezek ni ohranil nedotaknjen. Nekdo (morda jih je bilo več) si je iz njega prisvojil precejšnje število listov, in sicer preden se je knjiga vrstila v ljubljansko licejsko knjižnico, ali še v samostanu (v poznejšem času).

¹ Naslov je: *Incipient hitoria (I) de lanctis.*

² Imenovali ga bomo torej odslej »Stiški rokopis«.

posebno rad je naš Čeh zajemal zanje snovi iz nedeljnih listov. Nastale niso naenkrat, ampak so izrasle iz prakse v teku nekaterih let. Zato ne stoji vse v redu na svojem mestu; nekaj listov v tem zvezku je bilo popisanih že prej, preden je začel naš pridigar zapisovati vanj pridige za cerkveno leto, in sicer je bil naš pisec sam na str. 192 a. do 193 b. v knjižni pisavi zapisal pridigo o dobrem pastirju, na str. 195 a.—199 b. pa je nekdo drugi (v knjižni pisavi) napisal sestavek o devetih stvareh, ki so same na sebi dobre, a lahko peljejo v greh,¹ ter sestavek o pokori. Zato se je moral pater Čeh s svojimi pridigami temu mestu ogniti. Svoje načrte je naš pridigar tudi rubriciral, deloma na robu, deloma v prostoru med glavnimi odstavki. Tudi je tuintam pozneje še kaj dostavil. Vse kaže, da je pater Čeh rabil ta zvezek dalje časa kot nekako priročno knjigo, in sicer preden se je vezal v celotno knjigo; kajti njegove robne opazke so dostikrat odrezane, časih tudi del naslova.²

Prostor, ki ga je pustil Čeh še praznega, je porabil pisec splošne izpovedi večinoma za prazniške pridige;³ tudi je dostavljaval razne majhne zaznamke in dostavke k pridigam Čehovim; na strani 227 b. pa je zapisal kratko opombo teoretično-teološke vsebine o grehu (peccatum actuale, originale itd.), podobno kot na str. 247 a. »Glosso«. Pri vseh teh dostavkih se vidi, da se je v pisavo ogibal obrezanega roba in pa Čehovega teksta, nikjer

ali pa na poti iz samostana v knjižnico. Tako je izrezan med listoma 147. in 148. cel kvaternij (12 listov), ostrina noža se pozna še listu 147., ki se le nekoliko še drži knjige. Izrezan je nadalje med listoma 212. in 213. en list; na ostanku se pozna, da je bil popisane; tega lista nam zdaj manjka, če štejemo od strani 207 b., kjer stoji opomnja »D(e)m(in)icam q(u)int(a)m q(u)er(e) (n) folio XIII«., naprej do lista 220 b., kjer stoji dotična pridiga. Iz lista 210. je izrezan kos, ostrina noža se pozna listoma 211. in 212. Med listoma 224. in 225. sta izrezana dva lista, med listoma 241. in 242. pa en list, ki pa je bil bržkone prazen.

¹ Nota q(u)ia nove(m) (u)n(t) q(u)ase in fe ip(l)o bona lu(n)t tamen lepius inducunt homin(e)m ad peccand(u)m etc. To so: iuven(iti)us, p(u)lchritudo, fortitudo, nobilitas, sapientia, fecunditas, diuicula, aucto(r)itas, p(ro)fectus.

² Taki odrezki so n. pr. na listih 198., 199., 200., 206., 221., posebno pa na strani 209 b., kjer je odrezana zgoraj cela beseda, le spodnje dolžine se še poznajo.

³ Na str. 187 b.—188 a. do(min)ica XIII. an(t)e michahelis 4° (e)m(p)orijm, str. 225 b.—227 b. de (a)n(c)to martino fermo, 228 a.—235 b.: de animabus fermo (pri spisovanju tega govora je pisec po pomoči enkrat prelistal dva lista naenkrat in pustil prazni dve strani — 233 b., 234 a. — na strani 233 b. pa je zapisal zgoraj: Hic u(n)us e(st) d(e)fect(us) v(er)te foliu(m). Primerjaj opazko na str. 246 b.), str. 235 b. do 237 a.: de (a)n(c)ta Elizabet (!), str. 237 b.—240 b.: de (a)n(c)ta Kath(ar)ina.

nobena njegova beseda ni odrezana; dokaz za to, da je dobil on v roke šele vezano knjigo. To se razvidi tudi iz tega, da je porabljal prazni prostor v vseh treh zvezkih našega rokopisa. Nasproti temu pa se ne more dokazati, da bi bil rabil vezano knjigo še Čeh sam, pa tudi nasprotno ne.

Zgodovina postanka našega rokopisa nam je zdaj precej jasna. Cela rokopisna knjiga je nastala iz zvezkov, ki jih je pred vezavo spisal in rabil neki cistercijan v Stični, najbrže po rodu Čeh, ki je za časa husitskih vojsk pribežal tja iz svoje domovine; en zvezek je sam še nevezan prevzel od patra Martina pridigarja, morda po njegovi smrti, morda po njegovem odhodu v drug samostan. Celotno, vezano knjigo je dobil potem v roke pisec splošnih izpovedi, ki se tudi njegovemu slovenskemu pravopisu pozna, da je bil učenec Čehov.⁴

Da se je zanimal za češčino, nam pričata tudi besedi, ki ji je zapisal na str. 247 a.: *potítene* in *pechlewnik*. Še jasneje pa nam kažejo duševno zvezo našega mlajšega pisca s češko tradicijo glose na str. 194 b., ki jih je prepisal pisec splošne izpovedi po predlogi, katero je napisal gotovo Čeh. Dozaj so te glose imele splošno za *slovenske* in *nemške*.⁵ Ker pa sem videl, da slovenske nikakor biti ne morejo in sem domneval njihovo *severoslovansko* provenienco, sem se obrnil za pojasnilo na profesorja V. Vondráka na Dunaju. Ta mi je nato pojasnil, da te glose sploh niso slovanske, ampak *latinsko-nemške*, a da so nekoliko pokvarjene. Glasijo pa se takole:

Alogo(r)ice⁶ Himilis⁷
[Alogo]
Anogoyce⁸ Gaytleych
Hyto(r)iace Gefchrittleich
Treppoloyce⁹ Gefittleich

Te glose se nanašajo na trojno, oziroma četverno razlago svetega pisma: historično, tropologično in alegorično ter anagogično. V »Lystih filologic-kih«, XVI. (1889), str. 29., je objavil profesor V. Vondrák iz nekega kremsmünsterškega rokopisa čisto podobne *latinsko-češke* glose, ki se

⁴ Pravopis v splošni izpovedi namreč ni, kakor je mislil Oblak, dokrajja nemški, pozna se tudi njemu čisti vpliv, tako če se za č píše skoro izključno *cz*, za *č* samo *cz*, za *c* — *cz*, često *y* za *i*, kakor v staročeščini; to se mi zdi vpliv češkega sobrata ali čeških sobratov.

⁵ Glej P. pl. Rádics v LMS. 1879, str. 12—13, V. Oblak v LMS. 1889, str. 124, dr. L. Lénard v Prace fil. t. VIII., zesz. II., str. 134.

⁶ Pravilo: *Alegoricæ*.

⁷ Pravilo: *menda: Similis(?)*.

⁸ Pravilo: *Anagogicæ*.

⁹ Pravilo: *Tropologicæ*.

Priloga D. in Sv. št. 30.

Fran Tratnik: Studija za sejalca.

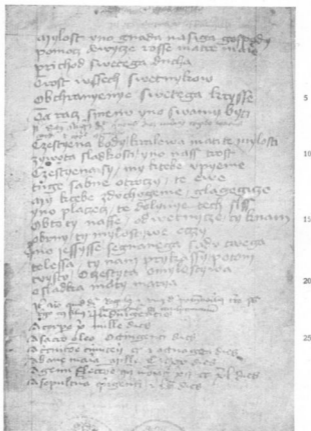
glase: Hystoriace tyelefitnye — Alegorice przykladnye — Tropoloytze duchownye — Anagogytze swrchowane —. Pravopisni vpliv češkega jezika na naše glose je popolnoma jasen, pisec je dvakrat izpustil g, ki se je v češčini pred i (in e) izgovarjal kot j, pisal je često y za i in enkrat cz za c; očitvidna je tudi vsebinska in grafična zveza z zapiskom v kremsmünsterskem rokopisu.¹

Ker pa je naš zapisek le prepis po neznani predlogi — to nam dokazuje druga prečrtana vrsta² — se je moralo vse to nahajati že v originalu, ki ga moramo vsled tega pripisati kakemu Čehu, najbrž ravno našemu znancu; ta bi bil torej piscu splošne izpovedi nekaj mentor ali pa učitelj, vsekako pa starejši od njega.

Tako nam dokazuje tudi zgodovina knjige, kar smo prej razvideli že iz vnanjih znakov pri slovenskih tekstih, da je namreč zapisek na strani 247b, molitev pred pridigo in „Salve regina“, starejši od zapiskov, ki stoje na prejšnjih straneh. Če moramo datirati starejša teksta »okoli leta 1428.«, bomo pozneje mogli postaviti morda okoli leta 1440. Na vsak način je paleografična določitev prof. Korzeniowskega (sredi 15. stoletja ali kaj malega prej) za mlajšo pisavo pravilnejša kot pa cenitev prof. Sickela, ki jo je stavil okoli leta 1430, za starejšo pisavo pa je imel prof. Sichel prav.

7. V pridigah tretjega zvezka našega rokopisa se nahaja več interlinearnih glos. Prvo, doslej neopazeno, srečamo na prvi strani posameznega listka, uvezanega med list. 149. in 150.; nahaja se na

desnem robu poleg odstavka, ki govori o prilizovalcih: adulator prylilay czvtvtlar. Prva beseda je brezdvomno slovenska, druga je morda skovanka: človek, ki se laska (nizkim) čutom. Druga glosa je na str. 183b.: Gofpodar — ta beseda stoji nad latinskim tekstnim izrazom

(Stran 247b.)

Iz Stiškega rokopisa.

holpes; tretja je na naslednji strani (184a.): vce-nyk, stoječa nad tekstno besedo dii(cip)ulus. Na strani 217 a. pojasnjujeta na enak način besedi czałtny leben tekstni izraz h(abe)re bonam c(o)n(v)(e)r(t)ac(i)o(n)e(m).³ na str. 220 b. pa stoji

¹ Gospoda profesorju dr. V. Vondráku za njegova ljubezavna pojasnila najiskrenejša zahvala!

² Pisec je hotel vnovič zapisati prvo vrsto, a spoznal je pomoto in prečrtal se neizpisano besedo.

³ Oblak, LMS. 1889, str. 124. je pomotno zapisal samo besedi »hre bonam«, ker stoji slovenski izraz res ravno nad njima.

naid tekstnim izrazom morig(er)atos opomnja morige(r)atos¹ czaftne. To besedo v pomenu pošten, častit ima tudi Dalmatin.

Vse te glose si je napisal naš češki pater, tisti, ki je spisal tudi latinski tekst, le nekoliko površneje.² Iz katerega namena? Jasno je, da mu jih za razumevanje latinskega teksta ni bilo treba, saj si ga je bil sam sestavil. Za samo zabavo očitvidno tudi ne, ker stoji opomnje zmeraj tam, kjer pojasnjujejo kako besedo v latinskem tekstu. Mogoča je le ena sama zadovoljiva razlaga, ta namreč, da si je pater Čeh zaznamoval tiste slovenske izraze, ki mu še niso bili dovolj znani, za praktično porabo pri pridigi.

Ze V. Oblak nas je na podlagi Linsenmayerjevih študij³ v uvodu svoje razprave o »Starejših slovenskih tekstih« opozoril na to, da med duhovščino v slovenskih pokrajinah in sploh na zapaču ni vladal samo latinski jezik, posebno pa, da pridiga in katehetika nista bili latinski. Res, da so se pridige spisovale latinski, saj zapisi niso bili za ljudstvo, ampak za duhovnike, govorile pa se niso v latinskem, ampak v narodnem jeziku. »Nekatere pridige, o katerih se vé za gotovo, da so se govorile nemško, ohranile so se samo latinsko pisane... Tako je gotovo bilo tudi v slovenskih pokrajinah, ker so tukaj bile iste cerkvene razmere, isti cerkveni običaji in navade in v istem duhu odgojena duhovščina.«

Čehove slovenske besede ob latinskem tekstu pridig so strikten dokaz za resničnost Oblakovih besed.

Ves značaj Stiškega rokopisa, ki je bil priročna knjiga cerkvenega govornika in obsega pridige skoro za vse nedelje v letu, za različne praznike, godove in druge prilike, razen tega zbirke porabljenih zgledov iz svetniškega življenja in sv. pisma, vse to pa prepreženo z znaki obile porabe, z rubrikami, notati in dostavki, ves ta značaj knjige pa nam dokazuje tudi še to, da se slovenska pridiga vsaj v samostanih nikakor ni tako zanemar-

jala, kakor je mislil n. pr. Jernej Kopitar⁴ in za njim vobče mi vsi.

Drug dokaz pa je v besedilu splošne izpovedi; vernik se obtožuje v njej med drugim tudi, da je poredko prihajal v božje veže (hiše), in kadar je prišel v cerkev, da je bil premalo poobožen in je to, »kar iam tw illiffal pridig wyocz od buga od zwete ma(r)ie od drūgih Swetikow ynw od meych greych w zazv(er)imah(e)l (t. j. zasferzmahal) ynw nift(er) neyllim meyga lebna ponym poprawill.«⁵

Podobno je bilo brzkone tudi v podeželskih župnijah — ki pa so bile tačas silno velike, približno take, kot danes dekanija — slabše morda le, v kolikor je bila izobrazba svetne duhovščine manjša od redovniške, tako da se je lahko časih kaj takega pripetilo, kakor tistemu duhovniku v Planini pod Celjem, o katerem pravi Trubar leta 1557., da je pred leti evangeljske besede »Invenietis Asinam alligatam & Pullum cum ea« takole prestavil: »Vi bote eno peruefano oslizo neshli, inu enu pyshzhe per ni.«⁶

Tako se nam kažejo zdaj tudi tiste zbirke latinskih pridig iz predreformacijske dobe, ki so se, dasi poredko, ohranile v naših krajih, v novi luči⁷ in čista za homilijo v Brižinskih spomenikih najstarejša dva drobna slovenska načrta za pridigo v rokopisu kranjskega župnega arhiva⁸ in v Goriškem rokopisu iz leta 1551., dobivata vse širše, določenejšee ozadje.

¹ Kopitar je odgovoril 1. febr. 1810 Dobrovskemu na njegovo vprašanje, ali niso duhovniki pred Trubarjem rabili morda hrvaško-glagolskih evangelijev, ko slovenskega preveda še ni bilo, takole: Wie sie es vor Truber mit den Sonntags-Evangeliien machten? Sie lasen gar keine vor! In einer MS. Geschichte des Jesuitenkollegiums in Laibach, geschrieben von dem heiligen Rector von 1590 (circa) bis 1690, die ich in einer Licitation erschnappt, und die höchst aufrichtig und interessant ist, heisst es, dass erst die Jesuiten zu catechisiren, Beichte zu hören etc. etc. anfangen. Jagić, Istočniki dlja istoriji slavjanskoj filologiji, Berlin, 1885, I, 87. — Dotični odstavek v rokopisni knjigi se nanaša pač na žalostno stanje cerkvene discipline pri nas za časa reformacije, ne pa na stoletja pred Trubarjem.

² Splošna izpoved, v. 15.—19.

³ Trubar: Ta prvi deil tifa Noviga Testamenta. 1557. Teutsche Vorred., cit. po Dr. Ivana Prijatelja brošuri »O kulturnem pomenu slov. reformacije«, Ljubljana, 1908, str. 26.

⁴ Gotovo bi bili vredni natančnejšega študija. To velja posebno za tisti zbornik, ki so v njem ohranjeni Brižinski spomeniki!

⁵ Pisan je konec 15. stoletja.

¹ Radics (LSM. 1879, str. 113.) in dr. L. Lénard (nav. delo, str. 135.) piseta napačno morigenatos, Oblak (nav. delo, stran 124.) ima okrajšano morig(er)atos.

² Nekaterim besedam se pozna, da jih je pisec napisal mimogrede, brez prave podloge, morda pri kakem sobratu, ki ga je vprašal za svet.

³ LMS. za 1889, str. 123. — A. Linsenmayer: Geschichte der Predigt in Deutschland von Karl dem Großen bis zum Ausgange des vierzehnten Jahrhunderts, München, 1886.

Priloge.

Stran 245 b.

Hoc eit vna g(e)n(er)alis (con)jellio etc.

Ya ze ad posem (h)udiczu¹ ynu nega deylam ynu vly nega hofarti ynu ze yzposem ynu dalan dam nalmyi golpudy etc.

- 5 Ya ze dalan dam kyr fam to p(re)lomil kar fam oblubil kadar fam karit priell / kyr fam fe odbuga obarnyll ynw od nega zapuwidy / kyr fam boga zatayll Smeymi chudeymi deyli / ynw fam ze volnw wdall ty oblalti tyga ch-
- 10 udicza / kygar (ynw nega) fam fe odpouseydall kadar fam karit pryell tymw fam ye do feyga mall zmeyny greichy wolnw fluffil Ty ga ye etc²

Ya ze dalan dam kyr fam wolye vefe poreydkym xchodill kadar fam tw prifall zmallo andykym hr(e)jeko reywo meyga zarca zam tw will kar fam tw fluffil pridigwyocz od buga od zwete ma(r)je od drugich Swetikow ynw od meych greychw zaz

- 15 v(er)lmah(e)l³ ynw niht(er) neyllim⁴ moyga lebna ponym poprawill Ty ga etc.
- 20 Ya ze dalan dam kyr fwete nedele fwete lo-bothe veczery druge fwete dny ynw veczery neyllam Nykuly taku prafnowall ynw czallill kakur y wy ye to popraudy morall dyati Ta fwety poll Swete quatry druge poltne dny moyo pokuro neyllam

- 25 taku czyltu dopernell(e)l kakur lamga dalan Ty ga
- Ya fe dalan dam kyr ye wogu defetino meyga (lywota ynu meyga izyanya moye Swetnice nikuly neyllam takw Swetytu dall kakur wy to popraudy morall dyati Ty ga etc.
- 30 Ya ze dalan dam kyr ye moyga oftize moya mat(er) moyo golpoczino meyga farmaystra meyga dwch wniaga otzo meyga pridigar ya neyllim nykuly taku czallill⁵ ynu y(e)m poker(e)jn will kakur wy tiga popraudy dalan will Ty ga etc⁶ meyga blifniga ney-

- 35 lam nykuly taku lubiga ymill ynw tak(u) yfivell will kakur fam leby Ty ga ye meny etc.

Stran 246 a.

Ya ze dalan dam kar fam wogu zwety mary dugim fwetikom oblubill neyllim flanovytu itall ny tyga dopernellil¹ kyr ye chudu willu ynw kur² ye chudobo deyllal tyga fam lubiga ym(e)l kar³ ye dobru-

- 5 to deyall tymw fam ye lovras will Tyga etc.

¹ Pike nad u in y so zgolj fraščino znamenje, zato jih v prepisu nisem označil.

² Ty ga ye ... začetek obrazca za kesanje: Tega je meni (srčno žal) itd.

³ »zazverlmahel«: prim. tujko ferzmagal.

⁴ Po pomoti ima ta beseda nad drugim zlogom še kratice za e.

⁵ Nad drugim zlogom stoji brez potrebe kratice.

⁶ Na mestu, kjer stoji »etc.«, se je prej nekaaj zradiralo.

⁷ Nad zadnjim zlogom je brez potrebe kratice.

⁸ Pomota mesto kir.

⁹ Pomota mesto kir.

Ya fe dalan dam kyr lym greyllil¹ wzo to gardabo kyr fe more tlilwik ogardity ynu amararity pruty wogu ynw nega fwetikom Sto lam ye czelltu ynw wogu moye tellu ynw moyo wogu dulcho ogardyll Ty etc.

- 10 Ya ze dalan dam fajljich prelegay(n)em falich pricy chwdy obhuby ynw zchudin yelykom Ty ga etc.

Ya ze dalan dam vleyymi greychi zkemer ta czlo wik more greyllity czell vife ludy zmyalyo zwelleydo ynw ztwarjo ynw proffo woga wlyga mo-

- 15 goziga da my on da ed(e)n odlog meyga lywota proffo diuczo ma(r)jo vife bofye fwetike ynu czweticze da my raczyte profitti nallyga golpudy da my on ratly daty odpultak vzych meych greychu ynw me ratly naprid predgreychy owarowaty ynw

20 my ratly po zym lywoty ta veytichny lebejn daty / Ynw ye obhuby ze naprid predgreychy owarowaty kakur fe wodem naly wulle mogell² ynw ya odpalcho vzyem teym kyr lo meny malu voly veliku dyaly zwelzeda voly vztvario to yme da meny

25 tudy nalgotud odpully moye greychy proffo vas yzposednika na bollyam meylltu etc.

Stran 246 b.

H[oc] e[st] f[al]l[is]m v[er]te f[ol]u[m]

Hec eit vna g(e)n(er)alis (con)jellio m 5^a

Ya ze ad posem chudiczu ynu nega deylam ynu vly nega hofarti ynu ze yzposem ynu dalan dam nalmyi golpudy etc tigare meny (etc.)

- 5 Ya ze dalan dam kyr lym to p(re)lomil kar fam oblubil kadar fam karit priell / kyr fam boga zatayll Smeymi chudeymi deyli / ynw fam ze volnw wdall ty oblalti tyga chudicza ynu nega fwetikom Sto lam ye czelltu ynw wogu moye

10 tellu ynw moyo wogu dulcho ogardyl Tyga etc. ya fe dalan dam falch¹ prelegay(n)em falich pricy chwdy obhuby yavo zchudin yelykom Ty ga etc.

ya fe dalan dam vleyymi greychy zkemer ta czlo wik more greyllity czell vife ludy zmyalyo zwelleydo ynw ztwarjo ynuo proffo woga wlyga

- 15 mogoziga da my on da ed(e)n odlog meyga lywota proffo diuczo ma(r)jo y mollo diucio ma(r)jo vife bofye etc. poym² poprauyll Ty ga

ya fe dalan dam kyr lym fwete nedele fwe-

- 20 te lobote veczery druge fwete dny ynw vetzery neyllam Nykuly taku pralnovally yavo czallill³ kakur y voy⁴ ye to popraudy morall dyati Ta fwety poll Swete quatry druge poltne dny moyo pokuro neyllam taku czyltu dopernellil kakur

25 lamga dalan Ty ga ye

¹ Nad drugim zlogom je brez potrebe kratice.

² Pri tem znamenju stoji na robu med 5. in 10. vrsto: ky lym ze od buga hodbyrnill ynuo hodniga fapuwedy. V besedi hodbyrnill je n nepopolno izpisano, podoben je številki 5. Bralo bi se torej lahko vobyrnill.

³ Pomotno za falch.

⁴ Tu manjka po pomoti kratice. Treba je brati po(n)ym.

⁵ Pomota za czallill.

⁶ Glasiti bi se moralo wy.

ya le dalfan dam kyr ye wogu defetino me-¹
yga iywota ynw meygá izyania moye Syu-
nicze nikuly neylam takw Sweifutu dal kakur
wy to popraudy moralł dyati Ty ga

- 30 ya le dalfan dam kyr ye moyga ołtze moyo²
mat(er) moyo gołpoczino meygá farmayłtra dwch-
wniga otza meygá pridigarya neyfım nykuly
takw czalilł³ ynu y(elm pokor(e)n will kakur wy
tiga popraudi dalfan will Ty ga.

Stran 247 a.

Kryłt ilt herłtonde(n)

- Nas gołpud ye od fmerti łtwal / od nega
britke martre / [nam] nam ye fe ve fe
łiti / onam choczfche trołti biti kyr(i)e (eleis)on
- 5 p(rim)a do(min)ica p(ost) łeltu(m) pałche
Quali modo genti
2^a do(min)ica
Misericordia d(omi)n(i)
3^a do(min)ica
- 10 Jubilate deo o(mn)is
4^a do(min)ica
Cantate
5^a do(min)ica
Vocem locut)ditatis // Alcenio fe(r)ia q(ui)nta
- 15 [Sp(ir)it)us d(omi)n(i) r(e)pleuit // Quatuor t(em)p(or)um
Exauduit // Do(min)ica Jndra alcenio(ne)m
Sp(ir)it)us d(omi)n(i) r(e)pleuit // Quat(uor) t(em)p(or)um
Fleltu(m) t(r)ist(at)is Corpor(is) xpi⁴ q(ui)nta fe(r)ia
Gloia
- 20 Penit(et) me facill(e) ho(m)in(e)m i(d est) p(e)nitent)ia(m)
me o(portet) ag(er)e q(ui)s c(re)auit
Calice(m) i(n) fe(r)iptu(r)is d(omi)n(i)ca)is pallio(nem)
int(er)lig)imus ut id p(at)er fi
pot(ss)ibile e(st) t(r)an)seat) a (me) c(al)ix iste etc. in
ps(al)m)o Quid r(e)tribu)at(m)
d(omi)n)o etc. Calice(m) i(n) s(u)ltaris) accipiam) et no(m)en)
etc. Calice(m) quid(em)
me(um) bibe(r)it(is) et pallio(nem) me)am) łalcipiet(is) etc.
quod
- 25 ibi bibo accipiter) p(ro) łalcipio

- ¹ Morda tudi: mo -
² Zadnja črka od črva izjedena.
³ Nad zadnjim zlogom brez potrebe kratica za e.
⁴ Christi.
⁵ Pravilno bibetis; okrajšava nad besedo je odveč.

Auar(us) chłaczet(e)n // Glo(r)ia vefelye // Hu(m)ilis
ponian // Honor / craft // Pha(r)iseus pechlewnik //
Lau) chaula // Lex zakon

Stran 247 b.

Mylolt yno gnada naliga gołpody
pomocz dewyca² rolle matre ma(r)ie
prichod łwetega ducha
Trołt włech³ łwetnykw
5 Obchraneny łwetega krylle
Ta racz łmeny yno łwamy byti

It(em) S(an)ct(us) Aug(ust)inus di(c)it q(uo)ciens die(m)
iudicy cogito tociens
corde (e)it cor(p)ore (con)cre)me)lo

- Czełtyena body / kralewa mati te myłolti
10 zywota ładkolti / yno nalł trołt
Czełtyena ly / my ktebe vpyeme
tuge łabne otroczy / te ewe
My ktebe zdvchvgeme / głagorizce
yno placzcz / te dolynye tech łilł
- 15 Obto ty nalłe / od wetnycae / ty knam
obny / ty myłotywa oczry
Jno jełlyfe łegnanega ładw twega
tełella / ty nam pryksłly / potom
tyłly / O czełtyta omyłotywa
- 20 o łladka maty marya

It(em) U(er)j) quid di(c)itur) Regulus et(iam) vnus d(e)
pot(e)ncio(r)ibus t(er)re ł(u)h
r(e)ge c(ui)us filius i(n) ĩrmabat(ur) łcilicet)
capharnaum)

Indulgencia

- A corp(or)e (Christi) mille dies
25 A sacro oleo Octingenti dies
A c(r)u(m)itione cimit(er)ij c(en)tu(m) (et) octuog)nt)a
dies
Ab aze ma(r)ia mille C(entum) (et) xx dies
A genu flect)io)ne q(u)al)ido) no(m)in)at(ur) (Christus
c(en)tu(m) xl dies
A fepultu(r)ia q(ui)ngenti (et) lx dies

- ¹ Na robu ob tem znamenju stoji potfeny e.
² de v tej besedi je ligatura.
³ Pisec je hotel najprej pisati w e . .

